

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 14.2.2020 r.
COM(2020) 53 final

2020/0025 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie Współpracy Celnej ustanowionym na mocy umowy między Unią Europejską a Nową Zelandią o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych w odniesieniu do przyjęcia regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu Współpracy Celnej

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii we Wspólnym Komitecie Współpracy Celnej między Unią Europejską a Nową Zelandią w związku z planowaną decyzją o przyjęciu jego regulaminu wewnętrznego

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Umowa między Unią Europejską a Nową Zelandią o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych

Umowa między Unią Europejską a Nową Zelandią o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych („umowa”) ma służyć legalnemu handlowi między oboma stronami dzięki stworzeniu bezpieczniejszego środowiska sprzyjającego wymianie handlowej poprzez umożliwienie odpowiednim organom celnym większej wymiany informacji, aby zapewnić właściwe stosowanie prawa celnego na mocy umowy. Umowa weszła w życie dnia 1 maja 2018 r.

2.2. Wspólny Komitet Współpracy Celnej

Wspólny Komitet Współpracy Celnej ustanowiony na podstawie art. 20 ust. 1 umowy zapewnia właściwe funkcjonowanie i wdrożenie umowy. W tym celu Wspólny Komitet może podejmować działania i decyzje w sprawach określonych w art. 20 umowy. Art. 20 ust. 2 lit. e) upoważnia Wspólny Komitet do przyjęcia swojego regulaminu wewnętrznego.

2.3. Planowany akt Wspólnego Komitetu Współpracy Celnej

Podczas drugiego posiedzenia zaplanowanego na pierwszy tydzień marca 2020 r. Wspólny Komitet Współpracy Celnej ma przyjąć decyzję w sprawie swojego regulaminu wewnętrznego („planowany akt”) w ramach procesu decyzyjnego UE.

Celem planowanego aktu jest określenie organizacji pracy Wspólnego Komitetu Współpracy Celnej w odniesieniu do działań na rzecz wdrożenia umowy zgodnie z jej art. 20. Treść regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu zawartego w załączniku do niniejszej decyzji jest bardzo zbliżona do treści regulaminów przyjętych przez Wspólne Komitety ustanowione na mocy innych umów o współpracy celnej oraz umów handlowych. Przyjęcie niniejszego dokumentu ma nadrzędne znaczenie dla sprawnego funkcjonowania i wdrożenia umowy.

W dniach 17 grudnia 2019 r. – 8 stycznia 2020 r. Komisja przeprowadziła nieformalne konsultacje z grupą ekspertów celnych – Sekcja Międzynarodowych Spraw Celnych – w sprawie planowanego aktu. Komisja wzięła pod uwagę otrzymane uwagi.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Niniejszy wniosek dotyczący decyzji Rady określa stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu Współpracy Celnej ustanowionego na mocy umowy w odniesieniu do przyjęcia regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu.

Strony umowy zgodziły się na przyjęcie projektu dokumentu zawartego w załączniku do decyzji.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

W art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewidziano przyjmowanie decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które na mocy prawa międzynarodowego nie są wiążące, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”¹.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Wspólny Komitet Współpracy Celnej jest organem utworzonym na mocy umowy, a mianowicie umowy między Unią Europejską a Nową Zelandią o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych.

Akt, który Wspólny Komitet ma przyjąć, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt będzie wiążący na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 20 ust. 2 lit. e) umowy, ponieważ regulamin wewnętrzny będzie miał wpływ na sposób podejmowania decyzji w ramach Wspólnego Komitetu.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

W związku tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma zostać zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu odnosi się do wspólnej polityki handlowej.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 207 TFUE.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 207 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

¹ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 Niemcy przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2014: 2258, pkt 61–64.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie Współpracy Celnej ustanowionym na mocy umowy między Unią Europejską a Nową Zelandią o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych w odniesieniu do przyjęcia regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu Współpracy Celnej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa między Unią Europejską a Nową Zelandią o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych („umowa”) została zawarta przez Unię na mocy decyzji Rady² i weszła w życie dnia 1 maja 2018 r.
- (2) Zgodnie z art. 20 ust. 2 lit. e) umowy Wspólny Komitet Współpracy Celnej ustanowiony na mocy art. 20 ust. 1 umowy ma przyjąć swój regulamin wewnętrzny.
- (3) Należy ustalić stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii we Wspólnym Komitecie Współpracy Celnej, gdyż decyzja ta będzie wiążąca dla Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii we Wspólnym Komitecie Współpracy Celnej ustanowionym na mocy umowy między Unią Europejską a Nową Zelandią o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych w odniesieniu do przyjęcia jego regulaminu wewnętrznego, opiera się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu Współpracy Celnej załączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

² Dz.U. L 101 z 20.4.2018, s. 5.